

תת"ע 9701/05/22 - חרזאללה מוחמד נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9701-05-22 מדינת ישראל נ' חרזאללה מוחמד
תיק חיצוני: 10156489766

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חרזאללה מוחמד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.1.23, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, כתובתו, וכן סטטוס המסירה ופרטי עובד הדואר המוסר, נמסרה ביום 13.6.22 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט והאמור באישור המסירה אינו אמיתי והחתימה על האישור אינה חתימתו, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, בפסקה 6.

כאמור, בתיק בית המשפט אישור מסירה החתום, על פניו, על ידי המבקש. הטענה, כי החתימה על האישור אינה

משתייכת לנאשם, נטענה בעלמא ולא הוצגה לה כל אסמכתא תומכת; וכפי שנפסק "משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי המערער כל הסבר לנסיבות החתימה, והמערער לא ערך במועד, בירור בדואר בעניין זה." (עפ"ת (מחוזי מרכז) 4733-12-22 ונטורה נ' מדינת ישראל, 4.1.23).

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה חזקות וסיכויי הצלחה ודאיים, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

וראו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020):

"המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

גם העונש שהושת על המבקש קנס המקור) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.